

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВАРТІСНОЇ ОЦІНКИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE VALUATION OF ENTERPRISE CAPITAL

Проведено аналіз концептуальних поглядів на оцінку капіталу підприємства. Обґрунтовано вибір етапів для аналізу фінансового стану підприємства та представлено формалізований підхід до визначення вартості та рентабельності капіталу. Визначено основні напрями управління структурою капіталу підприємства. Запропоновано методику оцінки основних факторів, що визначають формування цільових показників структури капіталу, з використанням критеріїв максимізації рівня фінансової рентабельності, мінімізації вартості капіталу та мінімізації рівня фінансового ризику. Доведено, що вибір напрямку управління капіталом безпосередньо залежить від поточного фінансового стану підприємства та його можливостей. Тому достовірний аналіз основних показників формування та використання капіталу підприємства сприятиме прийняттю правильного управлінського рішення щодо управління капіталом окремого підприємства.

Ключові слова: вартість підприємства, вартість капіталу, управління капіталом, показники оцінки вартості капіталу, управлінське рішення.

The most important prerequisite for effective management of an enterprise's capital is the assessment of its value. Analysis of the financial condition, formation and efficiency of use of enterprise capital, optimisation of the enterprise capital structure are considered to be methodological means of enterprise capital valuation to determine the directions for improving enterprise management. The choice of the direction of capital management directly depends on the current financial condition of the enterprise and its capabilities. In this regard, the study of the methodological aspects of the enterprise's capital valuation is timely and relevant. The purpose of the study is to clarify and generalise methodological approaches to the cost valuation of enterprise capital and the effectiveness of their application to improve enterprise management. The theoretical and methodological basis of the work is a set of principles and methods of scientific research: the principle of systematisation and theoretical generalisation, and the method of grouping. The goal of the article is to analyse scientific approaches to the valuation of enterprise capital. The basis for the analysis were the scientific works of domestic scholars on the above issues. The article analyses conceptual views on assessment of capital of an enterprise. It justifies selection of stages of analysis of the financial state of an enterprise and provides a formalised approach to determination of cost and profitability of capital. The publication identifies main directions of management of the enterprise's capital structure. A methodology for assessing the main factors that determine the formation of the target capital structure indicator has been proposed, using the criteria of maximising the level of financial profitability, minimising the cost of capital, and minimising the level of financial risks. At each stage of the company's development, capital management areas are used, including capital formation, its use and the creation of an optimal structure to maintain financial stability and increase the profitability of capital use. The analysis of the main indicators of formation and use of the enterprise's capital will help in making the right management decision on the management of the capital of an individual enterprise.

Keywords: enterprise value, cost of capital, capital management, indicators of capital value assessment, management decision.

УДК 005:330.1

DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.91-26>

Кукса Ю.А.

аспірант кафедри фінансів і обліку,
Дніпровський державний технічний
університет

Kuksa Yurii

Dniprovsky State Technical University

Постановка проблеми. Термін «оцінка капіталу підприємства» зазвичай відноситься до оцінки власного капіталу, оскільки оцінка розміру власних ресурсів підприємства цікавить в першу чергу як керівників і власників підприємства, так і потенційних кредиторів і ділових партнерів. Найважливішою умовою ефективного управління капіталом підприємства є оцінка його вартості. Вартість капіталу, у найзагальнішому вигляді, це ціна, яку підприємство платить за отримання капіталу з різних джерел. У наукових дослідженнях значна увага приділяється аналізу фінансового стану українських підприємств та тенденцій розвитку, специфіці формування капіталу підприємства, методології управління фінансовою стійкістю та сталим розвитком підприємств. При цьому принципово актуальним залишається питання оцінки основних факторів, що визначають формування цільових показників структури капіталу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основні напрями розвитку та управління

капіталом підприємства досить широко розкриті в наукових працях багатьох вітчизняних учених. Серед науковців виділяються праці О. Будько [1], Г. Роганової [2], Н. Танклевської [3], М. Ушакової [4], С. Юдіної [5] та багатьох інших. Якщо позитивно оцінити наукові результати цих досліджень, то виникне необхідність узагальнення існуючих концептуальних положень і підходів з метою вдосконалення методики вартісної оцінки капіталу підприємства.

Постановка завдання. Метою дослідження є уточнення та узагальнення методичних підходів до вартісної оцінки капіталу підприємства та ефективності її використання з метою вдосконалення управління підприємством. Поставлена мета була досягнута шляхом вирішення наступних завдань: дослідження концептуальних поглядів на оцінку капіталу підприємства, визначення основних напрямів управління структурою капіталу підприємства. В основу аналізу покладено наукові праці

вітчизняних учених щодо зазначеної проблематики. Теоретико-методологічною основою роботи є сукупність принципів і методів наукового дослідження: принцип систематизації та теоретичного узагальнення, метод групування.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Основні напрямки управління капіталом підприємства відображені в концепції, яка являє собою систему науково обґрунтованих принципів. Основними структурними блоками концепції є: механізми, принципи, основні функції, методи та задачі [3].

Балансова оцінка капіталу дорівнює різниці між активами та пасивами підприємства і завжди є додатною величиною, оскільки відповідно до балансу капітал разом із зобов'язаннями складають активи підприємства. Балансова вартість активів дорівнює балансовій вартості власного капіталу плюс зобов'язання, або балансова вартість власного капіталу дорівнює балансовій вартості активів за вирахуванням зобов'язань. Ринкова вартість капіталу, тобто реальна вартість підприємства, може бути від'ємною величиною, на відміну від балансової вартості, тому що ринкова вартість капіталу дорівнює ринковій вартості активів плюс вартість підприємства за мінусом зобов'язань [5].

Методика оцінки капіталу підприємства для визначення сфер, що потребують покращення управління підприємством, включає розгляд наступних питань: аналіз фінансового стану підприємства; аналіз рекапіталізації підприємства; аналіз ефективності використання капіталу підприємства; оптимізація структури капіталу підприємства.

Методика аналізу фінансового стану. Фінансовий стан – це сукупність економічних параметрів, що відображають наявність, розподіл і використання фінансових ресурсів. Найбільш економічно обґрунтованим і об'єктивним визначенням фінансового стану є результат взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, який визначається сукупністю факторів, пов'язаних із звичайною діяльністю підприємства [6]. Аналіз фінансового стану підприємства складається з наступного:

- оцінка стану активів підприємства та динаміки його змін;
- аналіз фінансових результатів підприємства;
- аналіз ліквідності;
- аналіз ділової активності;
- аналіз платоспроможності (фінансової стійкості);
- аналіз рентабельності [7].

Методика аналізу формування капіталу підприємств. Інформаційною основою для оцінки накопичення капіталу підприємства є фінансова звітність, тобто форма № 1 «Баланс», де відображаються джерела формування фінансових засобів, що відображаються в пасиві балансу [4]. Для цього необхідний горизонтальний і вертикальний аналіз пасивів балансу підприємства. Більш детальну інформацію

про структуру та причини зміни окремих складових капіталу протягом року можна знайти у звіті про власний капітал. Структура власного капіталу враховується за джерелами поповнення та напрямками витрат, що підвищує прозорість інформаційної бази аналітичного процесу, ефективність її використання та зменшує витрати матеріалів і праці на проведення аналізу. Оскільки підприємство може використовувати кілька джерел капіталу, можемо припустити, що структура джерел буде вибрана з ряду варіантів, що призведе до зростання курсу акцій. Ця структура є оптимальною або цільовою структурою, яку має досягти підприємство. При зміні капіталу завданням буде збереження оптимальної структури [5]. Управління структурою капіталу базується на показнику WACC (Weighted Average Cost of Capital) – середньозважений вартості капіталу (середня вартість власних і зовнішніх ресурсів підприємства). Середньозважена вартість капіталу розраховується за формулою [8]:

$$WACC = \frac{E}{V} \cdot R_E + \frac{D}{V} \cdot R_D, \quad (1)$$

де E – вартість власного капіталу; V – загальна вартість капіталу; R_E – норма прибутку; D – ціна позикового капіталу; R_D – середня процентна ставка за банківськими кредитами.

Вартість власного та позикового капіталу визначається на основі даних фінансової звітності. Загальна вартість капіталу визначається як сума власного та позикового капіталу. Середня процентна ставка за банківськими кредитами розраховується центральним банком окремо в кожній країні світу. Норму прибутку можна розрахувати за кількома формулами, найпопулярнішою з яких є [8]:

$$R_E = \frac{P_T}{E}, \quad (2)$$

де P_T – чистий прибуток.

Методика аналізу ефективності використання капіталу підприємства. Динаміка капіталу підприємства є найважливішим показником рівня ефективності його господарської діяльності. Узагальнення різних підходів до розуміння сутності власного капіталу дозволяє визначити його як суму фінансових активів, які сприяли створенню фондів, необхідних для забезпечення безперебійного функціонування з метою максимізації прибутку або досягнення інших вигод [9]. Цей аналіз базується на формі 4 «Звіт про власний капітал». Для аналізу ефективності використання капіталу підприємства необхідно насамперед розглянути зміст окремих складових капіталу та детально проаналізувати зміст кожного пункту форми 4 «Звіт про капітал». Вивчивши зміст статей звіту про власний капітал, необхідно проаналізувати рух власного капіталу підприємства за аналізований період, розрахувати та проаналізувати основні показники цього руху [1].

Наступним етапом аналізу використання капіталу є аналіз ефективності його використання. Ефективність використання власного капіталу на підприємстві характеризується коефіцієнтом рентабельності власного капіталу [5]. Рентабельність власного капіталу вимірюється як відношення балансового прибутку до суми капіталу. Для аналізу рентабельності капіталу складається аналітична таблиця для визначення загальних змін рентабельності капіталу та розрахунку впливу основних факторів на ці зміни (табл. 1).

Методом ланцюгових підстановок розраховується вплив основних факторів на зміну рентабельності. Розрахунки виконуються за такими алгоритмами [5]:

1. Вплив зміни частки прибутку на 1 грн. реалізованої продукції розраховується за формулою:

$$x1 = \frac{\text{ряд.8 гр.2}}{\text{ряд.6 гр.1} + \text{ряд.1 гр.1}} \cdot 100, \quad (3)$$

де $x1$ – умовний рівень рентабельності.

Далі визначається безпосередньо ступінь впливу цього фактору:

$$\Phi1 = x1 - \text{ряд.9 гр.1}, \quad (4)$$

2. Вплив зміни фондомісткості або фондодовіддачі основних засобів розраховується за формулою:

$$x2 = \frac{\text{ряд.8 гр.2}}{\text{ряд.6 гр.2} + \text{ряд.7 гр.1}} \cdot 100, \quad (5)$$

де $x2$ – умовний рівень рентабельності.

Далі безпосередньо визначається ступінь впливу цього фактору:

$$\Phi2 = x2 - x1, \quad (6)$$

3. Зміна коефіцієнта довговічності матеріальних оборотних засобів, тобто зміна тривалості обороту оборотних засобів: $\text{ряд.9 гр.2} - x2$.

Далі потрібно підсумувати отримані дані для розрахунку рівня рентабельності з урахуванням усіх трьох факторів впливу.

Методика оптимізації структури капіталу підприємства. Процес оптимізації структури капіталу підприємства проходить у такі етапи [2]:

- аналіз капіталу підприємства;
- оцінка основних факторів, що визначають структуру капіталу;
- оптимізація структури капіталу за критерієм максимізації рівня фінансової рентабельності;
- оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації його вартості;
- оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації рівня фінансового ризику;
- формування показника цільової структури капіталу.

1) Аналіз капіталу підприємства. Основною метою аналізу є визначення динаміки розміру та структури капіталу в періоді, що передує звітному, та їх вплив на фінансову стійкість та ефективність використання капіталу. На першому етапі аналізу враховується динаміка загального обсягу і основних складових капіталу в порівнянні з динамікою виробництва і реалізації продукції; визначаються взаємозв'язки між власним і позиковим капіталом та тенденції їх руху: у складі позикового капіталу визначається співвідношення між довгостроковими та короткостроковими фінансовими зобов'язаннями; визначається сума термінових фінансових зобов'язань та вказуються причини прострочення.

На другому етапі аналізу враховується система коефіцієнтів фінансової стійкості підприємства, яка визначається структурою його капіталу. У процесі проведення такого аналізу в динаміці розраховуються та досліджуються такі коефіцієнти:

- коефіцієнт автономії;
- коефіцієнт фінансового левериджу (коефіцієнт фінансування);
- фактор довгострокової фінансової незалежності;
- співвідношення між довгостроковою та короткостроковою заборгованістю.

На третьому етапі аналізу оцінюється ефективність використання капіталу в цілому та окремих його

Таблиця 1

Динаміка рентабельності капіталу підприємства

Показник	20__	20__	20__
1. Прибуток, тис. грн			
2. Виручка від реалізації продукції (без ПДВ), тис. грн			
3. Середньорічна вартість основних засобів, тис. грн			
4. Середньорічний залишок оборотних засобів, тис. грн			
5. Середньорічна вартість капіталу (ряд. 3 + ряд. 4)			
6. Коефіцієнт фондомісткості продукції (ряд. 3 / ряд. 2)			
7. Коефіцієнт оборотності оборотних засобів (ряд. 4 / ряд. 2)			
8. Прибуток на 1 грн. реалізованої продукції (ряд. 1 / ряд. 2)			
9. Рівень рентабельності капіталу (ряд. 1 / ряд. 5), %.			

Джерело: складено автором на основі [5]

складових. У процесі такого аналізу розраховуються та враховуються в динаміці такі основні показники:

- період обороту капіталу – розуміється кількість днів, протягом яких здійснюється один оборот власних і запозичених коштів, а також капіталу в цілому;
- рентабельність сукупного інвестованого капіталу свідчить про рівень економічної рентабельності;
- коефіцієнт рентабельності власного капіталу, який свідчить про досягнутий рівень фінансової рентабельності підприємства і є одним із критеріїв формування оптимальної структури капіталу;
- рентабельність капіталу розуміється як обсяг реалізації продукції на одиницю капіталу;
- капіталомісткість реалізації продукції, яка вказує на величину капіталу, залученого для забезпечення виробництва одиниці продукції.

2) Оцінка основних факторів, що визначають структуру капіталу. Практика показує, що єдиного рецепту ефективного співвідношення власного та позикового капіталу не існує не тільки для підприємств одного типу, але й для одного підприємства на різних етапах розвитку та з різним станом товарного та фінансового ринків. Водночас існує ряд факторів, врахування яких дозволяє формувати структуру капіталу, забезпечуючи умови для його найбільш ефективного використання в кожному окремому підприємстві. Основними чинниками є: галузева специфіка операційної діяльності підприємства; етап життєвого циклу підприємства; кон'юнктура товарних і фінансових ринків; рівень прибутковості підприємства; коефіцієнт операційного левєриджу; відношення кредиторів до підприємства; ставка податку на прибуток; фінансове ставлення власників і менеджерів бізнесу; рівень концентрації капіталу; асиметричність інформації [2].

З урахуванням цих факторів управління структурою капіталу зводиться до таких основних напрямів: визначення оптимальних показників використання власного та позикового капіталу для даного підприємства; забезпечення залучення на підприємство необхідних видів і обсягів капіталу для формування розрахункових показників його структури.

3) Оптимізація структури капіталу за критерієм максимізації рівня фінансової рентабельності. Для проведення таких оптимізаційних розрахунків використовується механізм фінансового левєриджу, який дозволяє визначити оптимальну структуру капіталу, що забезпечує найвищий рівень фінансової рентабельності [2]. У цьому випадку формула для розрахунку ефекту левєриджу виглядає так:

$$E\Phi Л = (1 - C_{пп}) \cdot (K_{впа} - C_B) \cdot \frac{ЗК}{ВК} \quad (7)$$

де $C_{пп}$ – ставка податку на прибуток; $K_{впа}$ – коефіцієнт валової рентабельності активів, %; C_B – позиковий процент, який сплачує підприємство за використання позикового капіталу, %; $ЗК$ – середня

сума залученого капіталу; $ВК$ – середня сума власного капіталу.

Ефект фінансового левєриджу полягає в тому, що підприємство змінює чисту рентабельність власного капіталу і дивідендний потенціал за рахунок використання позикових коштів.

4) Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації його вартості. Цей процес базується на попередній оцінці вартості власного та позикового капіталу за різних умов його привабливості на основі багатовимірних розрахунків середньозваженої вартості капіталу.

5) Оптимізація структури капіталу відповідно до критерію мінімізації рівня фінансового ризику. Цей метод оптимізації структури капіталу передбачає процес диференційованого вибору джерел фінансування різних складових частин активів підприємства. Для цього всі активи підприємства поділяються на три групи:

- необоротні активи;
- постійна частина оборотних активів (постійна частина їх загального обсягу, яка не залежить від сезонних та інших коливань обсягу обороту і не пов'язана зі створенням запасів для сезонного зберігання, довгострокових запасів і особливих потреб). Інакше кажучи, вона вважається нескороченим мінімумом оборотних активів);
- змінна частина оборотних активів (змінна частина загальної суми, яка пов'язана із сезонним збільшенням реалізації продукції, необхідністю створення запасів для сезонного зберігання, дострокової поставки та цільового споживання в конкретні періоди діяльності підприємства. У складі цієї змінної частини оборотних активів виділяють максимальну і середню потребу в них).

6) Формування показника цільової структури капіталу. Порогові рівні найбільш прибуткової та найменш ризикованої структури капіталу дозволяють визначити діапазон його питомих значень на планований період. У цьому процесі відбору враховуються всі фактори, що характеризують специфіку діяльності кожного окремого підприємства.

Таким чином, рішення проблеми визначення обсягу позикових коштів, які використовує підприємство, полягає в розрахунку та знаходженні оптимального рівня і співвідношення позикових коштів і власних коштів, частки яких дозволять найбільш ефективно використовувати ресурси підприємства, максимізувати його фінансову рентабельність та знижувати середньозважену вартість капіталу, що, як наслідок, призведе до зростання вартості підприємства, а також допоможе знайти спосіб фінансування активів з найменшим ризиком для фінансової стабільності та сформувати цільову структуру капіталу.

Висновки. На кожному етапі розвитку підприємства використовуються напрями управління капіталом, які включають формування капіталу, його використання та створення оптимальної структури,

спрямованої на підтримку фінансової стійкості та підвищення рентабельності використання капіталу. Тому вибір напряму управління капіталом безпосередньо залежить від поточного фінансового стану підприємства та його можливостей. Аналіз основних показників формування та використання капіталу підприємства допоможе прийняти відповідні управлінські рішення щодо управління капіталом окремого підприємства. Метою подальших розвідок є розробка оптимізаційної моделі структури капіталу промислового підприємства, яка б забезпечувала сприятливі умови функціонування підприємства на високому рівні.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Будько О.В. Принципи підготовки звітності зі сталого розвитку. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету*. 2020. № 57. С. 26–34.
2. Роганова Г.О., Котлярова М. А. Аналіз та оптимізація структури капіталу підприємства. *Modern Economics*. 2021. №27. С. 56–59. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V27\(2021\)-23](https://doi.org/10.31521/modecon.V27(2021)-23) (дата звернення: 29.12.2024).
3. Танклевська Н.С., Ярмоленко В.В. Управління капіталом промислових підприємств. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2021. № 5 (122). С. 32–39. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-5-5> (дата звернення: 04.01.2025).
4. Ушакова М.В. Особливості формування фінансових ресурсів у торговельних мережах. *Економічний простір*. 2021. № 173. С. 36–40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/173-6> (дата звернення: 29.12.2024).
5. Юдіна С.В., Галаганов В.О., Стребіж М.О. Методичний підхід до управління фінансовою стійкістю підприємства. *Економічний простір*. 2023. №187. С. 178–183. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/187-29> (дата звернення: 09.01.2025).
6. Семенова К.Д. Аналіз фінансового стану підприємств України та тенденцій розвитку. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2021. №5–6 (282–283). С. 77–82. DOI: <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2021-5-6-282-283-77-82> (дата звернення: 20.01.2025).
7. Про затвердження Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації: Наказ Міністерства фінансів України та Фонду державного майна України від 26.01.2001 р. № 49/121 ; станом на 19 лют. 2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-01#Text> (дата звернення: 20.01.2025).
8. Що таке WACC, його формула та чому вона використовується в корпоративних фінансах. CFI. 2024. URL: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/valuation/what-is-wacc-formula/> (дата звернення: 20.01.2025).
9. Кузнік А.Ю. Управління інвестиціями в умовах законодавчого регламентування України (на прикладі IT підприємств). *Економіка. Фінанси. Право*. 2020. № 5/1. С. 18–23. DOI: [https://doi.org/10.37634/efp.2020.5\(1\).3](https://doi.org/10.37634/efp.2020.5(1).3) (дата звернення: 23.01.2025).

REFERENCES:

1. Budko O.V. (2020) Pryntsypy pidhotovky zvitnosti zi staloho rozvytku [Principles of preparation of sustainable development reporting]. *Zbirnyk naukovykh prats Cherkaskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu – Economic Bulletin of Cherkasy State Technological University*, no. 57, pp. 26–34.
2. Rohanova H.O., Kotliarova M.A. (2021) Analiz ta optymizatsiia struktury kapitalu pidpriemstva [Analysis and Optimization of the Capital Structure of Enterprise]. *Modern Economics*, no. 27, pp. 56–59. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V27\(2021\)-23](https://doi.org/10.31521/modecon.V27(2021)-23) (accessed December 29, 2024).
3. Tanklevs'ka N.S., Yarmolenko V.V. (2021) Upravlinnia kapitalom promyslovykh pidpriemstv [Capital management of industrial enterprises]. *Derzhava ta rehiony. Seriya: Ekonomika ta pidpriemnytstvo – State and regions. Series: Economy and entrepreneurship*, no. 5(122), pp. 32–39. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-5-5> (accessed January 04, 2025).
4. Ushakova M.V. (2021) Osoblyvosti formuvannia finansovykh resursiv u torhovelnykh merezhakh [Features of formation of financial resources in trade networks]. *Ekonomichniy prostir – Economic area*, no. 173, pp. 36–40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/173-6> (accessed December 29, 2024).
5. Yudina S.V., Halahanov V.O., Strebizh M.O. (2023) Metodychnyi pidkhid do upravlinnia finansovoiu stiikistiu pidpriemstva [A methodical approach to the management of the financial stability of the enterprise]. *Ekonomichniy prostir – Economic area*, no. 187, pp. 178–183. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/187-29> (accessed January 09, 2025).
6. Semenova K.D. (2021) Analiz finansovoho stanu pidpriemstv Ukrainy ta tendentsii rozvytku [Analysis of the financial status of Ukrainian enterprises and development trends]. *Naukovyi visnyk Odeskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu – Scientific Bulletin of the Odessa National Economic University*, no. 5–6(282–283), pp. 77–82. DOI: <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2021-5-6-282-283-77-82> (accessed January 20, 2025).
7. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok zdiisnennia analizu finansovoho stanu pidpriemstv, shcho pidliahaiut pryvatyzatsii [On approval of the Regulation on the procedure for analyzing the financial condition of enterprises subject to privatization]. *Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy ta Fondu derzhavnoho maina Ukrainy vid 26.01.2001 r. № 49/121; stanom na 19 liut. 2013 r.* Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-01#Text> (accessed January 20, 2025).
8. Shcho take WACC, yoho formula ta chomu vona vonyakorystovuietsia v korporatyvnykh finansakh. CFI [What is WACC, its formula, and why it's used in corporate finance. CFI]. Available at: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/valuation/what-is-wacc-formula/> (accessed January 20, 2025).
9. Kuznik A.Yu. (2020) Upravlinnia investysiiamy v umovakh zakonodavchoho rehlementuvannia Ukrainy (na prykladi IT pidpriemstv) [Investment management under the legislative regulation of Ukraine (the case of IT companies)]. *Ekonomika. Finansy. Pravo – Economics. Finances. Law*, no. 5/1, pp. 18–23. DOI: [https://doi.org/10.37634/efp.2020.5\(1\).3](https://doi.org/10.37634/efp.2020.5(1).3) (accessed January 23, 2025).